

PÉCSI REGIONÁLIS FEGYELMI BIZOTTSÁG

Ügyiratszám: – dig. közzététel

Tárgy: lelkiismeretes ügyvédi tevékenység, azonosítási kötelezettség, ellenjegyzés szabályszerűsége, iratcsatolási kötelezettség, megbízási szerződés írásba foglalása, bizonylatadás ügyvédi munkadíjról, tájékoztatási kötelezettség jogi kockázatokról, iratkiadás (Üttv.1. § (3) bek., Üttv. 29. § (1), Üttv. 32. § (1) bek., Üttv. 44. § (1) c), 6/2018. (III.26.) MÜK szabályzat 12.3. pont); indítványhoz kötöttség és tettazonosság, eljárás alá vont személy hallgatása

A Pécsi Regionális Fegyelmi Bizottság FEGYELMI HATÁROZATA

- kivonat -

Határozat száma: -

A tanács megjelölése: Pécsi Regionális Fegyelmi Bizottság Fegyelmi Tanácsa

A tanács tagjai: dr. Berlik Zoltán, a tanács elnöke
dr. Nesz Judit, a tanács tagja
dr. Tóth Bence, a tanács tagja

Az eljárás alá vont személy neve, ügyvédi tevékenysége gyakorlásának formája, képviselője: ügyvéd

Határozat meghozatalának módja: az Ügyvédi tevékenységről szóló 2017. évi LXXVIII. tv. (továbbiakban: Üttv.), valamint a fegyelmi eljárásról szóló 20/2018. (XI.26.) MÜK szabályzat (továbbiakban: FESZ) alapján, fegyelmi tárgyaláson

Rendelkező rész:

Eljárás alá vont személy: ügyvéd

Az eljárás alá vont személy az Üttv. 107. § a) pontjára figyelemmel szándékos magatartásával elkövette:

- 1 rendbeli, a 6/2018. (III.26.) MÜK szabályzat (továbbiakban: Etikai szabályzat) 12.3 pontjának;
- 1 rendbeli, az Üttv. 29. § (1) bekezdésének;
- 2 rendbeli, az Üttv. 1. § (3) bekezdésének;
- 1 rendbeli, az Üttv. 32. § (1) bekezdésének;
- 1 rendbeli, az Üttv. 44. § (1) bekezdés c) pontjának megsértését,

ezért az eljárás alá vont személlyel szemben a fegyelmi tanács az Üttv. 108. § b) pontja alapján

120.000,- Ft – azaz százhúszezer forint – pénzbírság fegyelmi büntetést alkalmaz.

A végrehajtásában fel nem függesztett pénzbírságot az eljárás alá vont személy a határozat jogerőre emelkedésétől számított harminc napon belül köteles megfizetni a Vármegyei Ügyvédi Kamara számlájára vagy a Vármegyei Ügyvédi Kamara pénztárába való közvetlen befizetés útján.

A fegyelmi tanács kötelezi az eljárás alá vont személyt, hogy a jelen határozat jogerőre emelkedésétől számított 15 napon belül fizessen meg 80.000 Ft, azaz nyolcvanezer forint kamarai átalányköltséget a Vármegyei Ügyvédi Kamara számlájára, vagy a Vármegyei Ügyvédi Kamara pénztárába való közvetlen befizetés útján

Az eljárás során fölmerült x Ft egyéb költséget a Vármegyei Ügyvédi Kamara viseli.

A határozat ellen annak kézbesítésétől számított 15 napon belül az eljárás alá vont ügyvéd (személy), jogi képviselője, illetve a fegyelmi biztos az elsőfokú fegyelmi tanácsnál benyújtott, de a másodfokú fegyelmi tanácsnak címzett fellebbezéssel élhet. A fellebbezés a határozat végrehajtására halasztó hatályú. A fellebbezésben elő kell terjeszteni annak indokait

is. A fellebbezésben akkor lehet új tényre vagy bizonyítékra hivatkozni, ha a fellebbező az elsőfokú eljárásban arra önhibáján kívül nem hivatkozott.

A területi kamara elnöke a fegyelmi biztost a fellebbezési határidő lejártát megelőző harmadik munkanapig utasíthatja fellebbezés előterjesztésére.

A FESZ 42.7. pontja alapján 2021. január 1-től az Üttv. 144. § (4) bekezdése és a FESZ 6.1. pontja értelmében az aktív kamarai tagok és nyilvántartottak számára valamennyi fegyelmi ügyben kötelező az elektronikus kapcsolattartás. Ennek megfelelően az aktív kamarai tagok és nyilvántartottak kizárólag elektronikus úton nyújthatják be fellebbezésüket, postai úton vagy elektronikus levélben megküldött irat nem minősül joghatályos előterjesztésnek.

A fellebbezését az elsőfokú fegyelmi bizottság útján kell előterjeszteni a <https://epapir.gov.hu/> szolgáltatáson keresztül úgy, hogy a „CÍMZETT” mezőben annak a regionális fegyelmi bizottsághoz tartozó területi ügyvédi kamaráját kell kiválasztani, ahol a fegyelmi eljárást lefolytatták. A benyújtáshoz részletes segítséget talál a <https://www.mük.hu/fegyelmi-ugyseged> oldalon.

Amennyiben a fellebbező nem aktív kamarai tag vagy nyilvántartott (pl. korábban már törölt személy), úgy fellebbezését két eredeti példányban postai úton is megküldheti, azonban a nem aktív kamarai tagok által elektronikus levélben (email) küldött irat nem minősül joghatályos előterjesztésnek.

Amennyiben a fellebbezésre jogosultak a határozat ellen nem fellebbeznek, a határozat a fellebbezésre nyitva álló határidő elteltével jogerőre emelkedik.

INDOKOLÁS:

Bejelentő (továbbiakban: bejelentő) a Vármegyei Ügyvédi Kamarához 2024.05.03. napján benyújtott panaszában előadta, hogy eljárás alá vont személyt ingatlan adásvételi jogügyletben való ügyvédi közreműködéssel bízta meg a Helység hrsz-ú ingatlan vonatkozásában, melyet meg kívánt vásárolni. Panaszában előadta, hogy tájékoztatást kapott arról, hogy az ingatlant elidegenítési és terhelési tilalom terheli, melyet szükséges törölni tulajdonszerzéséhez, előadása szerint a törlési engedélyt a bejelentő az eljárás alá vont személy részére átadta, azonban az ügyintézés kapcsán őt az eljárás alá vont személy félretájékoztatta a szerződés és a törlés benyújtása kapcsán, hiszen utólag kiderült, hogy a szerződés nem került benyújtásra határidőben az ingatlan-nyilvántartás részére, így az ingatlant az adásvételi szerződés megkötését követően végrehajtási joggal megterhelték. Bejelentő véleménye szerint őt anyagi kár érte, az eljárás alá vont személy elzárkózott a probléma megoldásában való közreműködéstől, megállapodásukkal ellentétesen járt el. Bejelentő csatolta panaszához az adásvételi szerződést, a Magyar Államkincstár tájékoztató levelét a teher törlésének benyújtásáról.

Vezető fegyelmi biztos a panasz beérkezését követően felhívta a bejelentőt, hogy hiánypótlás keretében csatolja az ingatlan tulajdoni lapját, melynek a bejelentő eleget tett.

Vezető fegyelmi biztos elrendelte az előzetes vizsgálatot, melyről az érintetteket tájékoztatta, egyben felhívta az eljárás alá vont személyt, hogy a bejelentő panaszára észrevételeit előterjesztheti, valamint köteles csatolni a bejelentő jogi képviselője kapcsán keletkezett iratokat, különösen az ügyvédi meghatalmazást és tényvázlatot, valamint az ügyben általa szerkesztett beadványokat, kérelmeket, a bejelentővel folytatott levelezés iratait, feljegyzésit az egyeztetésekről, figyelmeztetve arra, hogy az iratcsatolási kötelezettség teljesítésének elmaradása önálló fegyelmi vétség megállapítására lehet alkalmas. A határozat konkrét kérdéseket is tartalmazott a bejelentő részére. Vezető fegyelmi biztos arra is figyelmeztette az eljárás alá vont személyt, hogy amennyiben nem nyilatkozik, úgy „a védekezésnek a jogáról lemond, mert egyetért a bejelentésben foglaltakkal”. Vezető fegyelmi biztos tájékoztatta továbbá az eljárás alá vont személyt az elektronikus kapcsolattartási kötelezettségről.

Postai úton terjesztett elő nyilatkozatot az eljárás alá vont személy.

Határozatában a vezető fegyelmi biztos fegyelmi eljárást kezdeményezett az eljárás alá vont személlyel szemben. Határozatában utalt arra, hogy az eljárás alá vont személy postai úton megküldött beadványát – a kapcsolattartási szabályok megszegése miatt – nem veheti figyelembe. Határozatában az eljárás alá vont személlyel szemben az Üttv. 107. § § a) pontján alapuló fegyelmi vétség miatt kérte a fegyelmi eljárás elrendelését az Üttv. 1. § (3) bek., valamint az Etikai szabályzat 12.3. pontjának megsértése miatt, mellyel 2 rendbeli, szándékos fegyelmi vétség elkövetése valósulhatott meg, utalva a súlyosító körülményekre, jelezve továbbá, hogy enyhítő körülményt nem tudott feltárni. Vezető fegyelmi biztos a fegyelmi eljárás elrendeléséről tájékoztatta a bejelentőt.

Eljárás alá vont személy ezt követően, elektronikus úton megküldött beadványában előadta, hogy az elidegenítési és terhelési tilalom törléséről korábban nem volt tudomása, a szerződés földhivatali benyújtására nyitva álló határidőt – a földhivatali hatósági ügyintézési határidő tartamára hivatkozva – álláspontja szerint megtartotta, a szerződést így határidőben nyújtotta be a földhivatalba. A benyújtáskor ő észlelte a végrehajtási jog időközbeni rájegyzését, melyről haladéktalanul ő értesítette a bejelentőt, hogy szóljon az eladónak, hogy a tartozását fizesse ki a végrehajtó felé. Ezt követően őt a bejelentő azzal bízta meg, hogy a végrehajtónál felvilágosítást kérjen, melynek eredményéről szintén tájékoztatta a bejelentőt telefonon. Eljárás alá vont személy előadása szerint a bejelentő és felesége felkeresték az irodájában, és arra hivatkozva, hogy az eladó a végrehajtással érintett összeget nem tudja kiegyenlíteni, az eljárás alá vont személy fizesse ezt ki a végrehajtónak, melyre az eljárás alá vont személy nem volt hajlandó. A találkozó után – eljárás alá vont személy előadása szerint – dátum nélküli levelet kapott a bejelentőtől, melyben a végrehajtási teher kiegyenlítésére, valamint a jogügyletben való közreműködésért kapott ügyvédi munkadíj visszafizetésére szólította fel. A levél kézhezvételét követően az eljárás alá vont személy felvette a kapcsolatot a bejelentővel, tájékoztatva arról, hogy ő a megbízást teljesítette, az általa szerkesztett adásvételi szerződés bejegyzésre alkalmas, a végrehajtási jog bejegyzéséért az eladó felelős. Eljárás alá vont személy beadványában vitatta, hogy arról tájékoztatta volna a bejelentőt, hogy az elidegenítési és terhelési tilalom törlési engedélyét ő nyújtaná be a földhivatalhoz. Hangsúlyozta beadványában, hogy a bejelentőt akkor tájékoztatta a szerződés benyújtásáról, amikor azt megtörtént. A külön tényvázlatot előadása szerint azért mellőzte az eljárás alá vont személy, mert a szerződés tartalmazta, hogy azt a felek elfogadják tényvázlatként. Beadványához csatolta az eljárás alá vont személy a bejelentő részére küldött levelét és annak borítékát, kiemelve, hogy nem tudott a végrehajtásról, melyet egyébként – álláspontja szerint – a szerződéskötést követő napon is bejegyeztethetett volna a végrehajtó.

Regionális Fegyelmi Bizottság számú határozatával a Regionális Fegyelmi Bizottság Elnöke kijelölte az eljárni jogosult fegyelmi tanácsot, melynek elnöke az ügy iratait napján vette át.

A fegyelmi tanács elnöke fegyelmi tárgyalást tűzött, melyre idézte a fegyelmi biztost, az eljárás alá vont személyt, valamint tanúként a bejelentőt és az eladót. Az eljárás alá vont személy részére megküldött idézésben a fegyelmi tanács felhívta a figyelmet a kizárási indítvány előterjesztésének lehetőségére, továbbá az irányadó eljárási szabályokra, tájékoztatást adott a bizonyítási teherről és iratcsatolásra hívta fel az eljárás alá vont személyt. Tájékoztatást adott továbbá a fegyelmi tanács arról is, hogy a fegyelmi vizsgálat tárgyát mely ügyvédi magatartások fegyelmi szempontú vizsgálata képezi, felhívva a figyelmet arra, hogy a fegyelmi biztos indítvány nem köti a fegyelmi tanácsot.

A fegyelmi tárgyalás több alkalommal – részben a fegyelmi tanács működési körben felmerülő okból, részben az eljárás alá vont kérelmére – halasztásra került. A fegyelmi tanács beszerezte az eljárás alá vont személy személyi lapját.

Eljárás alá vont személy beadványt terjesztett elő, melyben alapvetően megismételte a korábbi beadványában foglaltakat. Korábbi beadványához képest arra is hivatkozott, hogy a földhivaltaltól tájékoztatást kapott arról, hogy 8 napon belül csatolja a végrehajtási jog körében

a törlési engedélyt, ellenkező esetben a földhivatal az eljárást megszünteti. Ezt a végzést az eljárás alá vont személy a bejelentő részére küldte meg kizárólag azért, mert korábban abban állapodtak meg, hogy minden iratot csak a bejelentő részére küld meg. Előadta azt is, hogy a földhivatal az ingatlan-nyilvántartási eljárást megszüntette, erről az érintetteket a jegyzék szerint tájékoztatta a földhivatal. Előadása szerint felvette a kapcsolatot az eladó meghatalmazása alapján a végrehajtóval is, a feleket pedig mindenről tájékoztatta. Hivatkozása szerint nem kapott arra vonatkozó felhatalmazást az eladótól, hogy a végrehajtást kérővel tárgyalhasson. Utalt arra is az eljárás alá vont személy, hogy a vételárból az eladó kifizethette volna a végrehajtást, így az eladó tehermentesíthette volna az ingatlant.

Eljárás alá vont személy hivatkozott arra is, hogy a fegyelmi biztos által hivatkozott fegyelmi előélete annyiban merül ki, hogy vele szemben tényvázlat készítésének elmulasztása miatt volt folyamatban fegyelmi eljárás, mely eljárásban az eljáró fegyelmi tanács nem értékelte javára enyhítő körülményként az időmúlást, valamint azt, hogy az abban az eljárásban fellépő panaszos egyetlen állítása sem bizonyult igaznak. Az azonosítás kapcsán arra hivatkozott az eljárás alá vont személy, hogy az *„oly módon történt meg, hogy elkértem az igazolványaikat és azokról fénymásolatot készítettem, amit megőriztem. A JÜB ellenőrzés eredménye a számomra az volt, hogy a felek valóban az igazolványaikban megjelölt személyek.”* Eljárás alá vont személy beadványához csatolta az e-hiteles teljes tulajdoni lap másolatot, a szerződő felek személyi okmányainak fénymásolatát, az eladótól származó levelet és meghatalmazást végrehajtó előtti eljárásra *„az ügy jogerős befejezéséig”*, a földhivatali hiánypótlásra felhívó végzést és megszüntető határozatot. Beadványában mellékletként hivatkozott tértivevényre, azonban ilyen melléklet (mely adattartalmat hordozott volna) nem volt fellelhető a mellékletek közt. Bizonyítási indítványként kérte az eladó tanúkenti meghallgatását az eljárás alá vont személy.

A fegyelmi tanács tárgyalást tartott, melyen megjelent a fegyelmi biztos, az eljárás alá vont személy, valamint tanúként a bejelentő, míg az eladó nem jelent meg, utolsó idézései „címezett ismeretlen” jelzéssel érkeztek vissza. A fegyelmi biztos a tárgyaláson fenntartotta indítványait. Az eljárás alá vont személy személyi körülményei körben csak nagykorú rokona támogatásáról nyilatkozott, egyebet nem kívánt előadni e körben. Előadta, hogy az elidegenítési és terhelési tilalomról adott tájékoztatást, a tilalom törlésének határidejét várta a szerződés benyújtásával, a végrehajtási jogról csak akkor értesült, mikor a szerződést a földhivatalba bevitte. Nyilatkozatában megismételte az általa korábban, írásban benyújtottakat. Előadása szerint külön tényvázlatot nem készített, a számlázást pedig vizsgálni nem lehet, *„mert a kamara nem NAV”*. Megismételte az eladó idézésére vonatkozó bizonyítási indítványát. Kérdésre előadta, hogy nem vitatja azt, hogy a Kincstártól származó levelet a bejelentőtől megkapta a szerződéskötést követő pár héten belül. A fegyelmi tanács elnöke a tárgyaláson részletes tájékoztatást adott a bizonyítási teherről, az eljárás tárgyáról. A fegyelmi tárgyaláson megjelent a bejelentő, aki tanúvallomásában előadta, hogy a szerződéskötésnél mindenki jelen volt, a tulajdoni lap lekérésre került, annak tartalmáról, így az elidegenítési és terhelési tilalomról is az eljárás alá vont személy tájékoztatást adott. Előadása szerint az eladóval együtt járt a Kincstárnál a törlési engedély beszerzése érdekében, ahol a törlési engedély földhivatali megküldéséről tájékoztatást kaptak, mely információt telefonon közölt az eljárás alá vont személlyel, majd pedig a tájékoztató levelet az eljárás alá vont személy részére személyesen bevitte. Bejelentő előadta, hogy ezt követően hónapokig várt, majd maga kért felvilágosítást a földhivatalnál, ahol azt a tájékoztatást kapta, hogy nincs folyamatban tulajdonjogának bejegyzése. Ezt követően kereste meg az eljárás alá vont személyt, hogy miért nincsenek bent az iratok a földhivatalnál, akitől azt a választ kapta, hogy az eljárás alá vont személynek nem volt ideje azokat bevinni. Előadása szerint az eladó külföldön van, elérni nem tudja, a szerződést nem bontották fel, az ingatlant birtokba vette –

bár az eladónál is van még kulcs -, közműszámláit fizeti, a végrehajtás állásáról nincs tudomása, az ingatlanba nem költözött be. Nem kapott tájékoztatást előadása szerint arról, hogy a szerződés késedelmes benyújtásának bármilyen kockázata lehetne, úgy tájékoztatta az eljárás alá vont személy, hogy 60 napon belül kell benyújtani a szerződést, és korábban sem őt, sem az eljárás alá vont személyt az eladó nem tájékoztatta arról, hogy ellene végrehajtás lehetne. Az ügyvédi munkadíjat készpénzben fizette meg a szerződéskötéskor, azonban arról bizonylatot nem kapott. Ezt a díjat később valóban visszakérte, de nem kapta vissza. Előadása szerint az volt a megállapodás, hogy az eljárás alá vont személy megszerkeszti, ellenjegyzi a szerződést, azt határidőben benyújtja a földhivatalba, ez az eljárás alá vont személy feladata, a szerződő feleket erről tájékoztatta az eljárás alá vont személy, erre kell, hogy kiterjedjen a gondossága. Előadása szerint a szerződéskötéskor az eljárás alá vont személy előtt pénzmozgás nem történt, pénz átadására nem került sor, a vételárat korábban fizette meg az eladónak a bejelentő. Bejelentő előadta, hogy kapott tájékoztatást az eljárás alá vont személytől arról, hogy volt a végrehajtónál, mennyi a tartozás. Bejelentő szerint fogalma sincs, hogy hogyan lesz megoldva ez az ügy. A fegyelmi tárgyaláson – ahogy korábban az idézésben is – a fegyelmi tanács elnöke tájékoztatta a tanút arról, hogy a fegyelmi eljárásban nincs lehetőség kárfelelősség, kártérítés megállapítására, igényét – ha annak feltételeit fennállónak látja – milyen módon érvényesítheti, melyet a bejelentő tudomásul vett. A fegyelmi tárgyaláson az eljárás alá vont személy a bejelentő szavahihetőségét kétségbe vonta azon az alapon, hogy a bejelentő korábban arra hivatkozott, hogy a végrehajtás töröltetésének pontos folyamatát nem ismeri, azt ügyvédként az eljárás alá vontnak kell jobban tudnia, míg tanúkénti meghallgatásából kiderült, hogy tudja, hogy amennyiben kifizetésre kerül a végrehajtás, akkor törlik azt az ingatlanról. Ismételten hivatkozott arra, hogy a bejelentő azt akarta, hogy az eljárás alá vont fizesse ki a végrehajtást, és adja vissza az ügyvédi munkadíjat, melyre nem volt hajlandó. A fegyelmi tanács a tárgyalást elhalasztotta, a tárgyalási jegyzőkönyvet – mely részletes kioktatást tartalmazott a bizonyítási teher, az ügy tárgya, az iratcsatolási kötelezettségek körében – észrevételek, további indítványok megtételének lehetőségére határidőt biztosítva kiadta a fegyelmi biztosnak és az eljárás alá vont személynek, iratcsatolásra hívta fel az eljárás alá vont személyt.

A jegyzőkönyvre az arra jogosultak határidőben nem tettek észrevételt, az iratcsatolási felhívásnak az eljárás alá vont személy nem tett eleget, annak elmaradását nem indokolta.

A határidők lejártát követően a fegyelmi tanács folytatólagos tárgyalást tűzött, melyre idézte a vezető fegyelmi biztost, valamint az eljárás alá vont személyt.

Határidő utáni beadványában az eljárás alá vont személy nyilatkozott, hogy a személyi adat- és lakcímnnyilvántartásból elektronikus úton nem igényelt adatot, mert nem tudta, hogy lenne ilyen kötelezettsége; külön tényvázlatot nem készített, a szerződésben rögzítette, hogy azt a felek ekként elfogadják; elállt az eladó tanúkenti meghallgatása körében előterjesztett bizonyítási indítványától.

A fegyelmi tanács ezt követően felhívta az eljárás alá vont személyt, hogy csatolja az ügyvédi munkadíjról kiállított számlát vagy egyéb bizonylatot, melyre az eljárás alá vont személy akként nyilatkozott, hogy azt nem találja.

A fegyelmi tanács észlelte, hogy az eljárás alá vont személy benyújtott beadványában tértivevény csatolására hivatkozott, és az e-papír melléklet tartalmaz is ilyen elnevezésű mellékletet, azonban annak adattartalma 0 bájttal, azaz mellékletként ugyan feltüntetésre került, de azon adat nem szerepelt, így felhívta az eljárás alá vont személyt, hogy amennyiben a tértivevényre bizonyítékként kíván hivatkozni, azt csatolja; továbbá közölje, hogy elektronikus, gépi vagy kézi számlatömbjének adatai alapján – melyek jogszabályi kötelezettségeire figyelemmel rendelkezésére kell, hogy álljanak -, vagy a NAV online rendszere alapján mi volt az általa kiállított számla sorszáma és adattartalma.

A fegyelmi tanács betekintett a Vármegyei Ügyvédi Kamaránál irattározott, az eljárás alá vont személy vonatkozásában lefolytatott fegyelmi eljárások irataiba az ügyek ügyszámának, tárgyának, valamint az azokban hozott döntéseknek a megismerése, és jelen eljárásban való hivatkozhatósága érdekében.

Eljárás alá vont személy benyújtott, felhívásra adott válaszában akként nyilatkozott, hogy véleménye szerint az ügyvédi megbízás körében nem került sor számla kiállítására, valamint csatolta a korábbi beadványa mellékleteként el nem érhető tértivevényt.

A fegyelmi tanács folytatólagos tárgyalást tartott, melyen megjelent a vezető fegyelmi biztos, valamint az eljárás alá vont személy. A fegyelmi biztos végindítványában fenntartotta korábbi álláspontját, és indítványozta a fegyelmi felelősség megállapítását az iratcsatolási kötelezettség megszegése, a késedelmes szerződésbenyújtás kapcsán a lelkiismeretes ügyvédi tevékenység megsértése miatt, kiegészítve a felelősségre vonás szükségességét az írásbeli tényvázlat igazolt hiánya, valamint a bizonylatolási kötelezettség megszegése miatt, valamint a benyújtott adatok alapján megállapíthatónak látta az azonosítási kötelezettség sérelmét a szerződéskötés során, jelezve, hogy ez egyben az ellenjegyzés szabályainak sérelmét is jelenti. Szándékosnak állítva a szabályszegéseket pénzbírság fegyelmi büntetés kiszabását indítványozta, utalt az általa feltárt enyhítő és súlyosító körülményekre. Az eljárás alá vont személy nyilatkozott a folytatólagos fegyelmi tárgyaláson személyi-vagyoni körülményeiről, és a szerződés benyújtásához kapcsolódó határidő megsértésének kivételével a vezető fegyelmi biztos által indítványozott körben felelősségét elismerte. Végindítványra tett észrevételében az eljárás alá vont személy kérte figyelembe venni az enyhítő körülményeket, sajnálatának adott hangot, vállalva, hogy a jövőben nagyobb hangsúlyt fektet ügyvédi tevékenysége szabályainak betartására.

A bejelentő beadványa, tanúkenti nyilatkozata, a bejelentői beadványhoz csatolt adásvételi szerződés, Magyar Államkincstár tájékoztató levele, valamint tulajdoni lap, az eljárás alá vont személy nyilatkozatai, beadványai, azok mellékletei (így az eladónak tulajdonított levél, végrehajtási eljárásra szóló meghatalmazások, a Vármegyei Kormányhivatal Földhivatali Főosztály végzése és határozata, személyi okmányok fénymásolatai, tulajdoni lap, utóbb csatolt tértivevény) és személyi lapja, a Vármegyei Ügyvédi Kamra fegyelmi irattárának előzményadatai alapján az alábbi **összefoglaló tényállás** állapítható meg:

Eljárás alá vont személy napjától végez ügyvédi tevékenységet, Vármegyei Ügyvédi Kamara tagja, vele szemben több fegyelmi eljárás volt folyamatban.

Adásvételi szerződés jött létre a bejelentő, mint vevő és eladó közt a Helység hrsz-ú ingatlan vonatkozásában. A szerződő felek az okirat szerkesztésével, ellenjegyzésével, valamint az ingatlan-nyilvántartási eljárás során képviseletük ellátásával az eljárás alá vont személyt bízták meg, aki a megbízást elfogadta. Az ügyvédi megbízásról megbízási szerződés, tényvázlat nem készült. A szerződéses vételár átadására – az adásvételi szerződés 2. pontjával ellentétben – nem az eljárás alá vont személy előtt, nem a szerződés aláírásával egyidejűleg került sor. A szerződő felek szándéka az ingatlan tehermentes tulajdonjogának átruházására irányult. Az eljárás alá vont személy az okiratszerkesztést megelőzően nem végezte el a szerződő felek szabályszerű azonosítását, a JÜB rendszerből adatot nem igényelt, az ingatlan tulajdoni lapját beszerezte. Az ingatlan az adásvételi szerződés aláírásakor terhelő, azonban a tulajdoni lap adatai alapján a szerződésmegkötéskor már nyilvánvalóan lejárt (teher bejegyzésére vonatkozó érkeztetési idő: X, teher tartama: 5 év, így a teher 2020. évben nyilvánvalóan lejárt) elidegenítési és terhelési tilalomról, annak törlése szükségességéről az eljárás alá vont személy a szerződő feleket a szerződéskötéskor tájékoztatta. Szerződő felek a teher törlése érdekében eljártak, a Magyar Államkincstár beadványa nyomán a földhivatali

osztály a terhet törölte az ingatlan-nyilvántartásból. A teher törlésének elindításáról az eljárás alá vont személy arra figyelemmel, hogy az erről szóló kincstári tájékoztató levelet megkapta a bejelentőtől, tudomással bírt.

Az eljárás alá vont személy a felek által megkötött adásvételi szerződést napján nyújtotta be a nagyatádi földhivatal részére.

Az ingatlanra Végrehajtói Irodája napján végrehajtási jog bejegyzése iránti kérelmet nyújtott be a földhivatalba, melyet a földhivatal az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett.

Bejelentőt a végrehajtási jog bejegyzéséről a földhivatal tájékoztatta, mikor a bejelentő érdeklődött tulajdonjogának bejegyzéséről, ahogy arról is a földhivaltaltól kapott tájékoztatást, hogy tulajdonszerzése érdekében a földhivatalhoz az adásvételi szerződés benyújtására nem került sor a felvilágosítás kéréséig. Nem volt megállapítható az eljárásban, hogy pontosan mely okból nem nyújtotta be határidőben az adásvételi szerződést az eljárás alá vont személy az ingatlan-nyilvántartás részére, ebben a körben eltérő előadást tett az eljárás alá vont személy és a bejelentő, azonban a fegyelmi szempontból szükséges tényállás megalapítása körében ezen indok irreleváns.

A végrehajtási jog kapcsán az eljárás alá vont személy a bejelentő és az eladó kérésére eljár, azonban a végrehajtási eljárásban való ügyvédi közreműködés – figyelemmel a vezető fegyelmi biztos fegyelmi eljárást kezdeményező határozatában foglaltakra – kívül esik a fegyelmi eljárás keretein.

A bejelentő tulajdonjogának ingatlan-nyilvántartási bejegyzése a mai napig nem történt meg, azonban az ingatlant a bejelentő ténylegesen birtokba vette. A sikertelen tulajdonszerzés okán a bejelentő visszakövetelte az eljárás alá vont személytől az ügyvédi megbízási díjat, melyet az eljárás alá vont személy nem fizetett vissza. Az átvett megbízási díjjal összefüggő adózási kötelezettségeit az eljárás alá vont személy nem teljesítette, a számla, bizonylat kiállítását igazolni nem tudta, nyilatkozata szerint számla nem lelhető fel nála, ekként bizonylat-megőrzési kötelezettségének nem tett eleget. Nem volt megállapítható az eljárásban, hogy a bejelentő bármely módon a végrehajtás törlése körében kifejezetten az adósság kiegyenlítését kérte volna az eljárás alá vont személytől, kizárólag az állapítható meg, hogy a bejelentő a törlés érdekében kért ügyvédi közreműködést.

Az eljárás alá vont személy a vezető fegyelmi biztos felhívására – a következményekre való figyelmeztetés ismeretében – nem csatolta az egyébként rendelkezésére álló - hisz a későbbiekben részben csatolt -, az ügyvel összefüggő iratokat (így: adásvételi szerződést, szerződéshez lekért tulajdoni lapot, földhivatali végzést és határozatot, személyi okmányokat).

A vezető fegyelmi biztos indítványa **alapos**.

Üttv. 107. § Fegyelmi vétséget követ el az ügyvédi tevékenységet gyakorló, szüneteltető vagy az ügyvédi tevékenység felfüggesztése alatt álló kamarai tag vagy nyilvántartásba vett természetes személy, ha

- a) az ügyvédi tevékenység gyakorlása során az e tevékenység gyakorlásából eredő, jogszabályban, a Magyar Ügyvédi Kamara Alapszabályában és a területi kamara alapszabályában (a továbbiakban együtt: alapszabály), vagy etikai szabályzatban meghatározott köteleességét szándékosan vagy gondatlanságból megszegi*

FESZ 27.2. *A fegyelmi tanácsot az eljárást befejező határozata meghozatalánál a fegyelmi biztos indítványa nem köti.*

A fegyelmi tanács – megerősítve korábbi gyakorlatát – az alábbiakat kívánja előrebocsátani:

A bejelentő panasza, valamint a vezető fegyelmi biztos indítványa alapján a fegyelmi tanácsnak az adásvételi szerződés megkötésének körülményeit, ennek során az ügyvédi szabályok betartását, az ügyvédi megbízás létrejöttének körülményeit, annak formáját és tartalmát, az okirat szerkesztését, ellenjegyzését, a fegyelmi eljárás tárgyává tett ügyvédi megbízáshoz, mint jogügylethez (ingatlan adásvétel) kapcsolódó eljárásokban való közreműködés szabályszerűségét; valamint az eljárás alá vont személy fegyelmi vizsgálat során tanúsított együttműködését (iratcsatolási kötelezettség teljesítése) kellett vizsgálnia, mivel tényállás tekintetében ez képezte a fegyelmi eljárás tárgyát. Ennek vizsgálata során a cselekmények vezető fegyelmi biztos általi minősítése, a fegyelmi biztosi indítvány nem gátolja, nem köti a fegyelmi tanácsot abban, hogy a vezető fegyelmi biztosi indítványon túli, azonban a fegyelmi eljárás tárgyát képező körben a fegyelmi értékelést elvégezze, ennek során a vezető fegyelmi biztosétól eltérő következtetést vonjon le a fegyelmi felelősség, annak terjedelme kapcsán.

Jelen eljárás tárgyát nem képezi a FESZ 24.21. pontja szerinti, utólagosan észlelhető, de a fegyelmi eljárás tényállásából nem következő, ahhoz nem kapcsolódó cselekmény fegyelmi szempontú vizsgálata.

Arról, hogy a fegyelmi tanács mely körben folytatja le a fegyelmi eljárást, ahhoz milyen bizonyítási teher kapcsolódik, a fegyelmi tanács az eljárás résztvevőit több alkalommal, részletesen tájékoztatta, így az érintettek a bizonyítás indítványozásának, álláspontjuk kifejtésének lehetőségétől nem voltak elzárva az ügydöntő határozat meghozataláig. A fegyelmi tanács ekként a fegyelmi eljárásban irányadó tényállást – szem előtt tartva és nem meghaladva a tettazonosság korlátait – a rendelkezésére álló adatok egyenkénti és összességében történő értékelésével állapította meg.

A fegyelmi tanács tájékoztatást adott arról, hogy miután sem a vezető fegyelmi biztosi indítvány, sem a bejelentői panasz nem terjedt ki az ügyszó ugyan távolról kapcsolódó, de egyebekben teljesen önálló végrehajtási eljárásban az eljárás alá vont személy tevékenységének vizsgálatára, így az nem képezheti a fegyelmi értékelés alapját.

Következetes azonban a fegyelmi tanács gyakorlata, hogy - különösen közhiteles nyilvántartásba benyújtásra kerülő – ügyvédi ellenjegyzéssel érintett okirat kapcsán a fegyelmi eljárásban nem mellőzhető az okiratszerkesztés, ellenjegyzés szabályszerűségének vizsgálata, a felek megállapodásának feltárása, az okiratszerkesztésre, ellenjegyzésre, ahhoz kapcsoló jogi képviseletre vonatkozó ügyvédi megbízás vállalási körülményeinek, formai és tartalmi megfelelőségének fegyelmi értékelése akkor sem, ha egyes részelemek fegyelmi szabályba ütközését a fegyelmi biztos kifejezetten nem is hívta fel.

A FESZ 24.21. pontjának rendelkezése - a szabályzat céljának, azzal összefüggésben a józan észnek és a közjónak való megfelelés szem előtt tartása mellett; összhangban az Alaptörvény 28. cikkében is foglalt értelmezési alapelvvel, mely egyebekben a fegyelmi eljárások során döntési és jogértelmezési kényszerben lévő, a bíróságokhoz hasonló tevékenységet végző fegyelmi tanácsok jogértelmezésére is irányadónak tekintendő - nem értelmezhető akként, hogy a fegyelmi tanácsot a fegyelmi biztosi indítványban megjelölt normasértések kötnék oly módon, hogy azokat vagy megállapítani vagy elvetni lenne csak lehetősége. A fegyelmi tanács a fegyelmi eljárás tárgyává tett tényekből fakadó tettazonosság keretei között hozza meg döntését, szabadon mérlegelve a rendelkezésére álló adatokat, az ügyben felmerült körülményeket és nem a fegyelmi biztos indítványának értékelésére szorítkozik.

Az iratcsatolási kötelezettség megszegése kapcsán a fegyelmi tanács álláspontja a következő:

Etikai szabályzat 12.3. *Az ügyvédi tevékenység gyakorlója – függetlenül attól, hogy tesz-e nyilatkozatot – az ügyvédi kamara és szervei részére az ellene indult panasz-, illetve fegyelmi ügyben felhívásra az ügygel összefüggő iratokat – kamarai jogtanácsos, illetve jogi előadó esetében azon iratokat, amelyek felett rendelkezni jogosult – köteles becsatolni.*

A vezető fegyelmi biztos az előzetes vizsgálat elrendeléséről szóló határozatában felhívta az eljárás alá vont személyt, hogy milyen körben, milyen jogügylethez kapcsolódóan várja el iratok csatolását, melyen határidővel. Ennek keretében példálózó felsorolást tett, azaz nem pusztán a felsorolt iratok csatolására hívott fel, hanem az ügygel kapcsolatos valamennyi irat csatolását kérte, figyelmeztetve az iratcsatolás elmaradásának következményeire. Tényszerűen megállapítható, hogy az eljárás alá vont személy a felhívásra nem csatolt semmilyen iratot joghatályosan. Tényszerűen megállapítható a rendelkezésre álló iratokból, hogy az eljárás alá vont személy rendelkezett földhivatali végzéssel, határozattal, tulajdoni lap másolattal, szerződős felek személyi okmányainak másolatával, nyilatkozatai tartalmából következően az adásvételi szerződés egy példányával is, hiszen egyrészt a szerződéséből idézett beadványaiban, másrészt az eljárásban maga csatolt a későbbikben ilyen iratokat. Abban az esetben nem lehet felróni iratcsatolási kötelezettség elmulasztását, ha kétséget kizáróan megállapítható, hogy annak elmaradása oka az volt, hogy a felhívott ügyvéd nem rendelkezik ilyen irattal. Amennyiben a felhívásnak jelentős késedelemmel, részben vagy egészben eleget tesz az eljárás alá vont ügyvéd, úgy az mulasztását – igazolási kérelem hiányában – kimenteni nem alkalmas, az utólagos iratcsatolás következménye az, hogy a megvalósított fegyelmi szabályszegés értékelése során az utólagos együttműködés enyhítő körülményként vehető figyelembe.

Nyilvánvalóan jelen esetben az eljárás alá vont személy tisztában volt azzal, hogy mi a felhívás tartalma, milyen határidővel, milyen körben kell iratokat csatolnia, annak elmaradása milyen következménnyel jár, ennek ismeretében, ezen következményekbe belenyugodva mellőzte az iratcsatolást. Itt jegyzi meg a fegyelmi tanács azt is, hogy az eljárásban figyelembe nem vehető, hatálytalan, postai úton megküldött eljárás alá vont személytől származó beadvány sem tartalmazta az iratcsatolás teljesítéséhez szükséges mellékleteket.

Ugyan a fegyelmi eljárásban való ügyvédi együttműködési kötelezettség nem az Üttv. 2. §-ban rögzített ügyvédi tevékenység során kifejtett tevékenység közvetlenül, azonban amennyiben a fegyelmi vizsgálat során ügyvédi tevékenységet, annak keretében kifejtett ügyvédi magatartást vagy mulasztást értékel a fegyelmi apparátus, úgy az ügyvédnek ezen ügyvédi tevékenységéhez – annak ellenőrzéséhez - kapcsolódik az iratcsatolás kötelezettsége, melynek elmulasztása esetén ekként az Üttv. 107. § a) pontja szerinti fegyelmi felelősség megállapítására kerül sor.

A fegyelmi tanács megállapítja, hogy az eljárás alá vont személy az Üttv. 107. § a) pontjára figyelemmel, **szándékos** magatartásával megvalósította **1 rendbeli, az Etikai szabályzat 12.3. pontjának megsértését.**

Az ügyvédi megbízási szerződés írásba foglalása kapcsán a fegyelmi tanács álláspontja a következő:

Üttv. 29. § (1) *A megbízási szerződést írásba kell foglalni, kivéve, ha az csak jogi tanácsadásra irányul.*

(2) Az (1) bekezdés szerinti írásba foglalás elmaradása a megbízás érvényességét nem érinti, de ilyen esetben a megbízás tartalmának bizonyítása a megbízottat terheli.

(3) Az okiratszerkesztésre és az ahhoz kapcsolódó jogi képviselet ellátására irányuló megbízási szerződés tartalmi elemeit az okiratot szerkesztő ügyvéd által ellenjegyzett szerződés is tartalmazhatja.

Jelen ügyben okiratszerkesztésre és az ahhoz kapcsolódó jogi képviselet ellátására irányuló megbízási jogviszony jött létre az eljárás alá vont személy, valamint az adásvételi szerződés szerinti szerződő felek közt. Eljárás alá vont személy külön írásbeli megbízási szerződést nem csatolt, hivatkozása szerint az általa szerkesztett adásvételi szerződés tekintendő tényvázlatnak.

A rendelkezésre álló adásvételi szerződésből megállapítható, hogy az nem tartalmazza az alábbi tájékoztatásokat, kioktatásokat, megállapodásokat tartalmi elemként minimálisan sem:

- tájékoztatás a közteherfizetési kötelezettség keletkezését megelőzően a megbízás teljesítésével érintett jogügylethez, jognyilatkozathoz, jogi eljárásokhoz közvetlenül kapcsolódó közteherfizetési kötelezettségekről, valamint azok alóli mentességről, illetve az azokhoz rendelkezésre álló kedvezmény igénybevehetőségéről, annak feltételeiről – ha van ilyen -, az ezzel kapcsolatos eljárásról és határidőkről
- tájékoztatás a létrehozni kívánt jogügylet, megtenni kívánt jognyilatkozat várható közvetlen jogkövetkezményeiről, illetve a jogügylettel kapcsolatos esetleges jogi kockázatokról
- tájékoztatás a jogügylet létrehozásával, jognyilatkozat megtételével kapcsolatban szükségessé váló közhatalmi eljárásokról
- tájékoztatás arról, hogy az ügyvédi megbízási jogviszony egy gondossági kötelelem, az ügyvéd vállalása az eredmény elérése érdekében való gondos eljárásra terjed ki
- tájékoztatás a megbízás ellátása során, illetve az ügyvel kapcsolatban előreláthatóan felmerülő költségekről, amelyeket a megbízási díj nem foglal magában, függetlenül attól, hogy e költségek előlegezésére a felek megállapodása alapján köteles-e az ügyfél
- tájékoztatás a megszűnés, megszüntetés eseteiről, valamint az ügyvéd általi felmondás jogkövetkezményeiről
- megállapodás az ügyvédi megbízási díj körében.

A fegyelmi eljárás során az megállapítható volt – különösen a bejelentő tanúkenti meghallgatásából -, hogy az eljárás alá vont személy szóban adott tájékoztatást az elidegenítési és terhelési tilalomról, törlésének szükségességéről, ahogy az is, hogy tartalmában arról is adott tájékoztatást szóban, hogy az ügyvédi megbízási jogviszony egy gondossági kötelelem, az ügyvéd vállalása az eredmény elérése érdekében való gondos eljárásra terjed ki; valamint a felek ügyvédi munkadíjban való megállapodásáról is áll adat rendelkezésre. Azonban az írásbeli rögzítés jelen ügyben teljes körűen elmaradt, az írásba foglalás követelményének egy fél soros általános utalás arra, hogy „Felek elfogadják jelen adásvételi szerződést tényvázlatnak is.” nem felel meg, mert tartalmában az Üttv. 29. § (3) bekezdésének követelményét nem teljesíti.

Indokolt kiemelni azt is, hogy tényszerűen maga a szerződés sem azon körülményeket tartalmazza részben, melyek a szerződéskötés során megvalósultak. Nem vitás az, hogy a vételár teljesítésre került, azonban annak megfizetése körülményeiről mást tartalmaz az adásvételi szerződés és más volt a bejelentő nyilatkozata. Az ügyvéd alapvető érdeke – és ebben rejlik a megbízási szerződés írásbeli rögzítésének kiemelt szerepe -, hogy rögzítse a megbízás valamennyi, lényeges körülményét az abban érintettek közreműködésével és

egyértelműsége miatt egyrészt azért, hogy azok utólag megfelelően rekonstruálhatók legyenek akkor is, ha esetlegesen a szerződő felek egymás közti vagy az okiratszerkesztő ügyvéddel való kapcsolatában feszültség, egyet nem értés támadna, másrészt azért, hogy eljárása szabályszerűségét utólag megfelelően akár a kamarai ellenőrző szervek, akár más hatóságok felé igazolni tudja az ügyvéd, azaz képes legyen esetleges utólagos, esetenként megalapozottnak nem tekinthető támadásoktól megvédeni önmagát.

Az eljárás alá vont személy azzal a magatartásával, hogy mellőzte a megfelelő tartalmú ügyvédi megbízási szerződés írásba foglalását – mely szabállyal nyilvánvalóan tisztában volt, ezt bizonyítja az is, hogy egy fél sorban erre maga is szükségesnek tartott utalni az adásvételi szerződésben; továbbá korábban a Megyei Ügyvédi Kamara Fegyelmi Bizottsága előtt korábbi elsőfokú határozatban már felhívták figyelmét a megbízási szerződés megfelelő tartalmú rögzítésére, így ezen követelménnyel tisztában volt, azt mégsem teljesítette – **szándékos** magatartásával az Üttv. 107. § a) pontjára figyelemmel **megsértette** az **Üttv. 29. § (1) bekezdését** ügyvédi tevékenysége gyakorlása során.

A szerződés-benyújtási határidővel összefüggő lelkiismeretes és jogszabályoknak megfelelő ügyvédi tevékenység értékelése körében a fegyelmi tanács álláspontja a következő:

A rendelkezésre álló iratokból kétséget kizáróan megállapítható, hogy a szerződés megkötésének napja X, míg a földhivatali széljegyzésének napja Y napja, a két időpont közt több, mint 30 nap telt el.

Az **1997. évi CXLI. tv. (Inyvtv.) 26. §** alapján az ingatlanhoz kapcsolódó jog vagy tény keletkezését, módosulását, illetve megszűnését kérelemre vagy megkeresés alapján kell az ingatlan-nyilvántartásba átvezetni. A kérelmet a bejegyzés alapjául szolgáló szerződés (jognyilatkozat) keltétől számított 30 napon belül az ingatlanügyi hatósághoz kell benyújtani. Ha a szerződés (jognyilatkozat) létrejöttéhez harmadik személy beleegyezése vagy – ide nem értve az ingatlanügyi hatósági engedélyt – hatósági jóváhagyás szükséges, a kérelmet a beleegyezéstől, illetve a jóváhagyástól számított 30 napon belül kell az ingatlanügyi hatósághoz benyújtani.

A rendelkezésre álló adásvételi szerződés, valamint tulajdoni lapok alapján megállapítható, hogy a szerződéskötés időpontjában az ingatlan-nyilvántartás az ingatlan tekintetében határozott időtartamra kikötött elidegenítési és terhelési tilalmat tartalmazott, ahogy az is megállapítható, hogy ezen tilalom 2020. évben bizonyosan lejárt. A szerződés (jognyilatkozat) létrejöttéhez harmadik személy beleegyezése vagy – ide nem értve az ingatlanügyi hatósági engedélyt – hatósági jóváhagyás nem volt szükséges.

Megállapítható, hogy a szerződés kelte és annak ingatlan-nyilvántartás részére történő benyújtása közt több, mint 30 nap telt el, az eljárás alá vont személy eljárása tehát nem felelt meg a jogszabályoknak.

Üttv. 1. § (3) *Az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolnia.*

A fegyelmi tanács az eljárás alá vont személynek a földhivatali gyakorlatra, valamint saját maga által állított, jogszabályi hivatkozás nélküli határidő számításra alapított védekezését elfogadni nem tudta, a jogszabályok semmilyen szokással nem írhatók felül. Ebben a körben kiemeli a fegyelmi tanács azt is, hogy a 30 napos határidőn belül bizonyosan tudomást

szerezett az eljárás alá vont személy, hogy a Kincstár levelének keltét követő napon a Kincstár a törlési engedélyt benyújtotta; ahogy magának a tulajdoni lap adatainak áttekintése után azzal is tisztában volt, hogy a törlés – az 5 éves határozott időtartam nyilvánvaló lejártára figyelemmel – pusztán egy adminisztratív feladat, annak tényleges törlésére a szerződés benyújthatóságához nincsen szükség.

Azonban a fegyelmi tanács rámutat arra is, hogy az eljárás alá vont személy határidő túllépése és a végrehajtási jog földhivatali bejegyzése körében a vezető fegyelmi biztos téved. A bejelentő által felhívásra csatolt tulajdoni lap adataiból megállapíthatóan napján került a földhivatal részére benyújtásra a végrehajtó kérelme, azaz a szerződés megkötésétől számított 30 napon belül. A végrehajtói kérelem benyújtásakor tehát a 30 napos szerződésbenyújtási határidő még nem tel el, így nem róható az eljárás alá vont terhére az, hogy hivatása szabályai megtartása esetén bizonyosan nem került volna bejegyzésre a végrehajtási jog, mivel az eljárás alá vont személy iratbenyújtási határideje .. napján, azaz a végrehajtó iratának érkezését követően járt le, ezen határidőig minden szabályszegés nélkül tehetett volna eleget az eljáró ügyvéd iratbenyújtási kötelezettségének. Az eljárás alá vont személy ekként nem azzal vétett hibát, hogy a végrehajtó iratának – melyről nem is volt, nem is lehetett tudomása – földhivatali érkezése előtt nem adta be a tulajdonbejegyzési kérelmet, hanem azzal, hogy ... napjáig nem került benyújtásra a kérelem.

A hivatásánál fogva jogban jártas, ügyvédként tevékenykedő eljárás alá vont személytől nem fogadható el olyan védekezés, hogy ne lett volna tisztában a kérelem benyújtásának törvényi határidejével, bár nem is erre, hanem földhivatali szokásokra hivatkozott mulasztása kimentéseként. Így csak szándékosan hagyhatta figyelmen kívül a törvényi határidőt ügyvédi tevékenysége gyakorlása során (Üttv. 107. § a) pont), így **szándékos** magatartásával megvalósította **1 rendbeli, az Üttv. 1. § (3) bekezdésének** megsértését.

Az ügyvédi okiratszerkesztés és ellenjegyzés során a felek azonosítási kötelezettségének fegyelmi értékelésével összefüggésben a fegyelmi tanács álláspontja a következő:

Üttv. (2024.01.02. napján hatályos) 32. § (1) A jogi tanácsadásra adott megbízás kivételével a megbízási szerződés megkötése előtt a megbízott, valamint a munkáltatója és harmadik személy közötti szerződés ellenjegyzését megelőzően a kamarai jogtanácsos (ezen alcím alkalmazásában a továbbiakban együtt: ügyvéd) elvégzi az ügyfél, a kamarai jogtanácsos a munkáltatójával szerződő személy, illetve az ezek képviselőjében eljáró személy azonosítását.

(2) Az ügyvéd azt a természetes személyt, akit nem ismer, vagy akinek a személyazonosságát illetően kétsége merül fel, személyazonosságra alkalmas okmánya megtekintésével, vagy az Eüsztv. alapján a Kormány által kötelezően biztosított elektronikus azonosítási szolgáltatás igénybevétele, vagy - ha az ügyvéd rendelkezik az ehhez szükséges feltételekkel - a belső piacon történő elektronikus tranzakciókhoz kapcsolódó elektronikus azonosításról és bizalmi szolgáltatásokról, valamint az 1999/93/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2014. július 23-i 910/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 24. cikk (1) bekezdés a), b) vagy d) pontja szerinti ellenőrzés útján azonosítja.

(3) Az ügyvéd a természetes személy adatai a nyilvántartott adatokkal való egyezőségének és az általa bemutatott okmányok érvényességének ellenőrzése érdekében a személyiadat- és lakcímnnyilvántartásból, a járművezetői engedély-nyilvántartásból, az útiokmány-nyilvántartásból és a központi idegenrendészeti nyilvántartásból elektronikus úton a következő adatokat igényelheti:

a) természetes személyazonosító adatok,

- b) állampolgárság, hontalanság, menekült, illetve EGT-állampolgár jogállás, huzamos tartózkodási jogosultság,
- c) lakcím,
- d) arcképmás,
- e) aláírás,
- f) a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LXVI. törvény 18. § (5) bekezdése szerinti tények,
- g) a külföldre utazásról szóló 1998. évi XII. törvény 24. § (1) bekezdés f) pontja szerinti adatok és az okmány érvényességi ideje,
- h) a közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény 8. § (1) bekezdés b) pont ba)-bb) alpontja szerinti adatok,
- i) a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi I. törvény 76. § d) pontja, 80. § (1) bekezdés b) és c) pontja, valamint a harmadik országbeli állampolgárok beutazására és tartózkodására vonatkozó általános szabályokról szóló 2023. évi XC. törvény 254. § (1) bekezdés g) pontja, 256. § (1) bekezdés f) pontja, továbbá 261. § (1) bekezdés b) és c) pontja szerinti adatok.
- (6) Ha a természetes személy ügyfél képviselőjében meghatalmazott jár el, az ügyfél külön azonosítását az ügyvéd mellőzi, feltéve, hogy az ügyfél személyazonosításra alkalmas adatait tartalmazó meghatalmazást ügyvéd ellenjegyezte, közjegyző készítette, a meghatalmazó aláírását közjegyző hitelesítette, vagy a meghatalmazást az aláírás helye szerint illetékes magyar külképviseleti hatóság hitelesítette vagy felülhitelesítette, illetve azt Apostille tanúsítvánnyal látták el.
- (7) A közhiteles nyilvántartásba való bejegyzés alapjául szolgáló okirat ellenjegyzését megelőzően az ügyvéd - a személyazonosság és az okmány érvényességének ellenőrzése érdekében - a (2)-(4) és a (6) bekezdés alkalmazásával azonosítja a jognyilatkozatot tevő személyeket, szervezeteket, valamint az azok képviselőjében eljáró személyeket.
- (8) A magyar állampolgársággal vagy magyarországi lakcímmel rendelkező személynek a (7) bekezdés szerinti azonosítása során az okirat ellenjegyzését megelőzően az ügyvéd köteles a bemutatott okmányra vonatkozó, a (3) bekezdés szerinti adatokat igényelni, kivéve, ha az adatigénylésre az érintett személy vonatkozásában harminc napon belül már sor került.

Az eljárás alá vont személy saját nyilatkozata alapján nem végezte el a szerződő felek JÜB azonosítását. A rendelkezésre álló adatok alapján a szerződő felek személyi okmányait bekérte, azokról másolatot készített, melyet megőrzött, nem merült fel, hogy a szerződő felektől eltérő személyek írták volna alá a szerződést. A szerződő felek mindegyike magyarországi lakcímmel a szerződésalkötéskor rendelkező magyar állampolgár volt, a jogügyletben szerkesztett okirat közhiteles nyilvántartási (ingatlan-nyilvántartás) bejegyzés alapjául szolgáló okirat volt, az eljárás alá vont személy nem igazolta, hogy a szerződő felek vonatkozásában a szerződés ellenjegyzését megelőző 30 napon belül sor került volna elektronikus adatigénylésre. Eljárás alá vont személy védekezésének alapja az volt, hogy csak egy későbbi, 2024. októberi kamarai ellenőrzéskor értesült arról, hogy egyáltalán lenne ilyen kötelezettsége.

Az azonosítás szabályai hosszú idő óta változatlanok, így az, hogy az eljárás alá vont személy ezekkel nincs tisztában saját nyilatkozata szerint, kifejezetten aggályos, védekezésként elfogadhatatlan. Az azonosítási kötelezettség szabályait jogszabályok, kamarai szabályzatok kimerítően, követhető módon rögzítik, ezek mellőzése csak szándékosan történhet meg az ügyvédi tevékenység gyakorlása során.

Az eljárás alá vont személy ügyvédi tevékenysége során (Üttv. 107. § a) pont) **szándékos** magatartásával megvalósította az adott egy adásvételi jogügylet tekintetében **1 rendbeli az Üttv. 32. § (7) bekezdésének** megsértését.

*Üttv. 44. § (1) Az ellenjegyzéssel az ügyvéd tanúsítja, hogy
c) az okiratban megjelölt felek, illetve az eljáró képviselők azonosítását elvégezte, és (...)*

Abból fakadóan, hogy a fegyelmi tanács megállapította az azonosítási kötelezettség megszegését, következik ügyvédi ellenjegyzéshez kötött okirat esetében az ellenjegyzés szabályainak megsértése. Mivel az ellenjegyzés jogilag az ellenjegyző ügyvéd azon nyilatkozata, hogy az azonosítást jogszabályszerűen elvégezte, ha megállapítható, hogy az azonosítási kötelezettség elmulasztása szándékos volt, úgy ezen nyilatkozat megtétele is csak szándékos lehet.

Az eljárás alá vont személy ügyvédi tevékenysége során (Üttv. 107. § a) pont) **szándékos** magatartásával megvalósította az adott egy adásvételi jogügylet tekintetében **1 rendbeli az Üttv. 44. § (1) bekezdés c) pontjának** megsértését.

A bizonylatolási és bizonylat-megőrzési kötelezettség, és annak önálló értékelése körében a fegyelmi tanács álláspontja a következő:

Előzetesen kiemeli a fegyelmi tanács, hogy bár ugyanazon megbízás kapcsán felmerülő ügyvédi kötelezettségszegést értékeli a fegyelmi tanács, azonban a kötelezettség iránya alapvetően eltérő, ez indokolja az önálló értékelést. Az ügyvédi megbízás fegyelmi szempontú vizsgálata során külön kell választani az önálló értékelést, így a rendbeliség megállapítása érdekében az ügyvédi megbízás tárgyával összefüggésben felmerülő ügyvédi magatartásokat (azaz, hogy a milyen kötelezettségeket vállalt az ügyvéd a megbízás körében, azokat miként teljesítette, annak során milyen szabályokat szegett meg), valamint az ügyvédnek az adott megbízás elvállalása kapcsán felmerülő, a megbízás létrejöttével, elfogadásával, lezárásával, számviteli rendezésével kapcsolatos eljárásához fűződő tevékenységét vagy mulasztását. Ezen utóbbi vizsgálata során figyelembe kell venni azt is, hogy ugyanazon személyi kört érinti-e az adott megbízás keretein belül a kifejtett tevékenység vagy mulasztás, hiszen a fegyelmi eljárás alá vont személy tudatától független tárgyi tényezőknek van meghatározó jelentősége annak eldöntése szempontjából, hogy a folytatólagosság tárgyi feltétele megvalósult-e, vagy többrendbeli cselekmény megállapításának van-e helye.

Ki kell emelni, hogy a FESZ említi ugyan a folytatólagosság fogalmát (FESZ 27.5. c) pont), feladatává téve a fegyelmi tanácsnak, hogy a határozata rendelkező részében állást foglaljon az elkövetés módja körében a szándékoság, gondatlanság mellett a folytatólagosság fennállásáról is, azonban magát a folytatólagosság fogalmát nem határozza meg norma szinten, így az adott ügy egyedi sajátosságai mellett szükséges eldönteni, hogy mit is jelent a folytatólagos elkövetés.

Nyilvánvalóan fel sem merül a folytatólagosság, ha több, külön megbízás kapcsán kerül sor szabályszegésre. Azonban egy, ugyanazon megbízás keretén belül elkövetett, különböző szabályszegések – ha azok egyetlen konkrét jogszabályhely vagy szervezeti szabályozó rendelkezés ismételt megsértését jelentik – felvetik a folytatólagosság/többrendbeliség problémáját. Ebben az esetben annak van döntő jelentősége, hogy a szabályszegés a megbízás tárgyára irányult, ahhoz kapcsolódik-e, avagy attól független, az általános ügyvédi működést sértő cselekményről van-e szó, azaz az adott magatartás vagy mulasztás érdemben függetleníthető-e a konkrét megbízástól, annak tárgyától vagy akár az ügyfél személyétől. Ezek jelentik a fent már hivatkozott tárgyi tényezők vizsgálatát.

Jelen esetben általánosságban azzal, hogy egy ügyvéd ügyvédi tevékenységet végez (pl. jogi tanácsot ad, jogi képviselést vállal, stb.) – az Etikai szabályzat 6.2. pontjában felsorolt esetek kivételével, az Etikai szabályzat 6.3. pontjának értelmezésével – adójogi szempontból is visszerhes jogügyletben vesz részt, ahol kötelezettségei kilépnek az ügyvéd-ügyfél viszonylatból, és kötelezettséget keletkeztetnek (közteherviselés, adóbevallási kötelezettség) az állam felé. Ez tipikusan olyan viszonyrendszer, mely tárgyában nem kapcsolódik a konkrét megbízáshoz, csak következményeiben, így önálló értékelése indokolt, egyben szükséges is, azaz az állam felé fennálló kötelezettség megszegése nem olvad az adott, konkrét megbízás kapcsán azonos személyi viszonyrendszerben (ügyvéd-adott ügyfél) kifejtett, lelkiismeretes, jogszabályoknak megfelelő ügyvédi eljárást előíró jogszabályi rendelkezés megsértéséhez kötődő folytatólagosság egységébe, hanem olyan önálló, ugyancsak az Üttv. 1. § (3) bekezdését sértő ügyvédi magatartás/mulasztás, ahol a sértett személy az állam, a védett jogi tárgy az állami költségvetés, és nem elsődlegesen az ügyféli érdek.

Nem volt vitás a fegyelmi eljárásban, a bejelentő és az eljárás alá vont személy is egyezően adták elő, hogy megbízási jogviszony jött létre okiratszerkesztés, ellenjegyzés és ingatlan-nyilvántartási eljárásban jogi képviselést ellátása körében a szerződést kötő felek és az eljárás alá vont személy között. Megállapítható volt továbbá az eljárás alá vont személy és a bejelentő nyilatkozataiból kétséget kizáróan, hogy nem ingyenesen került sor az ügyvédi megbízás elvállalására, ahogy az is kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy a bejelentő fizetett az eljáró ügyvédnek a tevékenységéért.

2017. évi CL. tv. (továbbiakban: Art.):

9. § [Adókötelezettségek] Az adózó az adó és a költségvetési támogatás megállapítása, megfizetése (kiutalása) érdekében köteles a jogszabályban előírt:
e) bizonylat kiállítására és megőrzésére,

Üttv. 1. § (3) Az ügyvédi tevékenység gyakorlójának az ügyvédi tevékenységet lelkiismeretesen, a legjobb tudása szerint, a jogszabályok megtartásával kell gyakorolni. (4) Az ügyvédi tevékenység gyakorlója szakmai tudását önképzés és kötelező továbbképzés útján fejleszti.

Az eljárás alá vont személy, mint ügyvédi tevékenység végzése során, ezen minőségében üzletszerű gazdasági tevékenységet folytató gazdálkodó, gazdasági tevékenységet végző adóalany, ezen tevékenységével, szolgáltatásának nyújtásával összefüggésben tevékenységéről számla kiállítására köteles, melyet köteles megőrizni is.

Bejelentő állította, hogy bizonylatot a díjazásról nem kapott, míg eljárás alá vont személy igazolni semmilyen módon nem tudta, hogy bizonylatolási kötelezettségének eleget tett volna, a bizonylatot megőrizte volna.

Az eljárás alá vont személy annak tudatában mulasztotta el bizonylatolási kötelezettségét, hogy adózőként ezen kötelezettségével nyilvánvalóan tisztában kellett lennie, magatartása a bizonylatolási és bizonylat-megőrzési kötelezettség elmulasztása körében kizárólag szándékos lehet. Az, hogy ezen szándékosság mögött milyen indok húzódik, a jelen ügy fegyelmi megítélése szempontjából közömbös.

Valóban – ahogy arra az eljárás alá vont személy maga is utalt a fegyelmi tárgyaláson - a fegyelmi tanács nem adóhatóság, azonban annak megítélésében, hogy a kötelezettségszegést szándékosan vagy gondatlanul valósította meg az eljárás alá vont, a számviteli szabályok felhívása mellett dönthető el.

A fentiek alapján az eljárás alá vont személy azon magatartásával, hogy a bejelentővel az ügyvédi megbízási díjban megállapodott, az ügyet visszerhesen elvállalta, az ügyvédi megbízási díjat a bejelentőtől átvette, azonban arról számla, jogszabályoknak megfelelő számviteli bizonylat kiállítását igazolni nem tudta, ilyen bizonylatot tényszerűen nem őrzött meg, ezzel az állam felé fennálló adókötelezettségét nem teljesítette, **szándékos magatartásával** megvalósította **1 rb. az Üttv. 1. § (3) bekezdésének** megértését.

Ehelyütt is utal arra a fegyelmi tanács, hogy a Regionális Fegyelmi Bizottság fegyelmi tanácsa előtt ugyanezen magatartás (bizonylatolási kötelezettség elmulasztása) miatt elmarasztalásra került az eljárás alá vont személy.

A fegyelmi tanács a fegyelmi szankció alkalmazása során az eljárás alá vont személy javára enyhítő körülményként értékelte, hogy egy cselekmény kivételével valamennyi terhére rótt cselekményt elismerte, ténybelileg egyebekben a szerződésbenyújtási kötelezettség megszegését sem vitatta, csak álláspontja szerint az ő eljárása is megfelelő volt. Enyhítő körülményként értékelte a fegyelmi tanács továbbá, hogy iratcsatolási kötelezettségének utólag – bár miután magát az adásvételi szerződést továbbra sem csatolta, így továbbra sem teljes körűen – eleget tett. Nyomatékkal értékelte az eljárás alá vont személy javára a fegyelmi tanács enyhítő körülményként személyi körülményeit, élethelyzetét, megbánó magatartását, jövőre nézve tett vállalását a pontosabb szabálykövetés kapcsán; míg a pénzbírság alkalmazása során figyelembe vette bevételeinek mértékét.

Súlyosító körülményként értékelte a fegyelmi tanács az eljárás alá vont személy terhére a többrendbeli, szándékos elkövetést; valamint azt, hogy korábban már hasonló ténybeli alapon nyugvó fegyelmi vétségben elmarasztalták.

A fegyelmi tanács beszerzett valamennyi, a tényállás megállapításához szükséges adatot, információt, bizonyítékot, meghallgatta a bejelentőt, egyéb bizonyítási indítványt az eljárás résztvevői nem terjesztettek elő, vagy tartottak fenn. A lefolytatott bizonyítás eredményeként rendelkezésre álló bizonyítékokat egyenként és összességében értékelve állapította meg az irányadó tényállást a fegyelmi tanács. Az eljárás alá vont személy azon hivatkozását, hogy a tanúként meghallgatott bejelentő azért nem tekinthető szavahihetőnek, mert korábbi állításával szemben tanúkénti meghallgatása során tudta, hogy hogyan kell törölni a végrehajtási jogot, a fegyelmi tanács álláspontja szerint nem fogadható el. A bejelentő tanúkénti meghallgatása során lényegében arról nyilatkozott, hogy őt az eljárás alá vont személy tájékoztatta arról, hogy egyeztessen a bejelentő *„az eladóval, hogy a tartozását fizesse ki, és akkor a végrehajtási jogot törölni fogják.”* (10. sz. jkv. 7. oldal). Ez nyilván nem azt jelenti, hogy a teljes törlési eljárás folyamatával tisztában van, másrészt az ügy lényeges körülményeit tekintve a tanú vallomásának elvetése éppen az eljárás alá vont személyre nézve lenne kedvezőtlen. Az ügy lényeges körülményeire a tanú vallomásának tartalma a beszerzett egyéb adatokkal összhangban áll, így szavahihetősége iránt kétely nem ébredt a fegyelmi tanácsban. A benyújtási határidő megsértését okirat igazolja, a tényvázlat hiányát a hiány ténye és az eljárás alá vont személy saját nyilatkozata, a számlázás és számlamegőrzés hiányát szintén az eljárás alá vont személy nyilatkozatai és a számla hiányának ténye bizonyítja, az iratcsatolás elmaradását a fegyelmi ügy iratai igazolják, az azonosítási kötelezettség megsértését az eljárás alá vont személy saját nyilatkozata, valamint a rendelkezésre álló iratok vagy azok hiánya bizonyítja. Ekként a fegyelmi tanács az eljárás alá vont személy - tartalmában – a bejelentő tanúvallomásának kirekesztésére irányuló indítványát elutasította.

Nem értékelte a fegyelmi tanács az eljárás alá vont személy elismeréseként azon körülményt, hogy a vezető fegyelmi biztos felhívására nem tett nyilatkozatot, mivel sem az Üttv., sem a

FESZ nem tartalmaz olyan rendelkezést, miszerint az eljárás alá vont személy felhívás ellenére való nyilatkozatának elmaradása, az eljárás alá vont személy „hallgatása” az eljárás alá vont személynek a hallgatással érintett körben való elismeréseként lehetne értékelhető. Az eljárás alá vont személy „hallgatása” az eljárás alá vont személy joga, mely pusztán azzal a következménnyel jár, hogy nyilatkozata nem áll rendelkezésre, így a rendelkezésre álló adatok alapján való döntés során nem vehető figyelembe, azonban a döntést nem akadályozza.

Bár felmerült a bejelentő panasza alapján, a tájékoztatási kötelezettség körében az Üttv. 42. §-nak vizsgálata, azonban jelen ügyben az nem volt vitás – a tanúként meghallgatott bejelentő megerősítette -, hogy az elidegenítési és terhelési tilalom jogi természetéről törlésének szükségességéről tájékoztatást adott az eljárás alá vont személy a szerződés aláírását megelőzően, egyéb jogi kockázat pedig a bejelentő szerint sem volt a szerződéskötéskor felismerhető, hisz az eladó nem adott tájékoztatást a vele szemben esetlegesen folyamatban lévő eljárásokról, végrehajtás lehetőségéről. A fegyelmi eljárásban az nem volt kétséget kizáróan feltárható, hogy az okirat benyújtásának elmulasztása okaként az eljárás alá vont személy a bejelentő részére milyen indokot adott, így az erre vonatkozó tájékoztatás vagy esetleges félretájékoztatás a rendelkezésre álló adatok alapján szintén nem volt kétséget kizáróan megállapítható.

Az az ügy természetéből fakadóan megállapítható, hogy a NAV adatlap aláírására sor kellett, hogy kerüljön, így a bejelentő viszonylatában az illetékfizetési kötelezettségről általánosan tájékoztatást kapott, bár erre nézve nem is sérelmezte annak esetleges elégtelen voltát. A létrehozni kívánt jogügylet, megtenni kívánt jognyilatkozat várható közvetlen jogkövetkezményeiről, illetve a jogügylettel kapcsolatos esetleges jogi kockázatokról egyező előadás állt rendelkezésre, hogy az elidegenítési és terhelési tilalom, mint egyetlen felismerhető körülmény tekintetében ez megtörtént. A bejelentő maga is tisztában volt a földhivatali eljárás szükségességével, a szerződés benyújtásának kötelezettségéről az eljárás alá vont is tájékoztatta, ha sajátosan is értelmezte a benyújtási határidőt. A bejelentő tanúként maga nyilatkozott arról, hogy tájékoztatta az eljárás alá vont személyt, hogy az ügyvédi megbízási jogviszony egy gondossági kötelelem, az ügyvéd vállalása az eredmény elérése érdekében való gondos eljárásra terjed ki. A költségeket a földhivatali eljáráshoz kapcsolódóan a bejelentő megfizette, ezzel ellentétes adat nem merült fel, a hiánypótlási végzés nem az igazgatási szolgáltatási díj megfizetésének elmaradását sérelmezte, és a csatolt tértivevény alapján megállapítható volt, hogy a hiánypótlási felhívásról is tájékoztatást kapott a bejelentő. A bejelentő nyilatkozataiból egyértelmű volt, hogy tisztában van a megbízás terjedelmével, így azzal is, hogy az miként teljesül, azaz szűnik meg. Nem a fegyelmi eljárásra tartozó kérdés, hogy az egyébként jelenleg függő jogügyletet – tulajdonjog megszerzése – a felek miként rendezik, így nem lehet vizsgálat tárgya jelen ügyben az sem, hogy abban milyen szerepe lenne az eljárás alá vont személynek, azaz megbízása kiterjed-e arra is vagy sem.

A fenti indokokkal a tájékoztatási kötelezettség elmulasztását a fegyelmi tanács nem állapította meg az eljárás alá vont személy terhére.

A fegyelmi tanács mind az idézésben, írásban, mind a fegyelmi tárgyaláson szóban tájékoztatta a bejelentőt, hogy a fegyelmi eljárásban kártérítés megítélésének nincs helye. Amennyiben a bejelentő úgy látja, hogy őt az eljárás alá vont személy tevékenysége révén kár érte, úgy ezen igényét közjegyzői fizetési meghagyásos eljárás, esetlegesen peres eljárás keretei közt, vagy az eljárás alá vont személy ügyvédi felelősségbiztosítója előtt érvényesítheti. Az eljárás alá vont személy kárigényének érvényesítésére nyitva álló határidőt a fegyelmi eljárás kezdeményezése, az eljárás alá vont személy panasza benyújtása és az

annak alapján lefolytatandó eljárás nem szakítja meg, nem nyugtatja, valamint a fegyelmi eljárástól nem függ a kárigény érvényesíthetősége a fentiek szerint.

Üttv. 108. § *A fegyelmi vétséget elkövető személlyel szemben alkalmazható büntetések – a 188. § (3) bekezdése alapján megindított előzetes vizsgálat eredményeként elrendelt fegyelmi eljárásban a fegyelmi vétséget elkövető személlyel szemben kiszabható büntetések kivételével – a következők:*

b) pénzbírság,

Üttv. 109. § (2) *A pénzbírság összege – a 188. § (3) bekezdése alapján megindított előzetes vizsgálat eredményeként elrendelt fegyelmi eljárásban a fegyelmi vétséget elkövető személlyel szemben kiszabható büntetések kivételével –*

a) ügyvéd, kamarai jogtanácsos és európai közösségi jogász esetén egymillió forintig terjedhet.

FESZ 26.1. *A pénzbírság összegét úgy kell meghatározni, hogy az tízezerrel maradék nélkül osztható legyen.*

Figyelemmel az enyhítő körülmények túlsúlyára a vezető fegyelmi biztos által indítványozott pénzbírság fegyelmi büntetést elégséges súlyúnak értékelte a fegyelmi tanács azzal, hogy annak összegét a fenti indokok alapján a maximálisan kiszabható összeg 12 %-ban határozta meg.

A fegyelmi eljárásra irányadó határidő napján indult, az eljárás lefolytatására nyitva álló időtartamba a fegyelmi tanács elnökének intézkedésére nyitva álló idő, a felfüggesztés időtartama, valamint az ügy tárgyaláson kívüli elbírálásának időtartama, valamint a 2024.07.15. napjától 2024.08.20. napjáig terjedő időtartam nem számít be, így az Üttv. 126. § (4) bek. szerinti határidőben hozta meg döntését, az iratátvételtől számított 86 figyelembe vehető napon belül a fegyelmi tanács.

Az eljárás során 80.000,- Ft első fokú eljárási átalányköltség merült fel. A fegyelmi tanács tagjának útiköltségét – x Ft (2 fegyelmi tárgyalás) – a FESZ 40.6. pontjára figyelemmel a Somogy Vármegyei Ügyvédi Kamara viseli.

Az elsőfokú eljárás átalányköltségének viselésére – figyelemmel felelősségének megállapítására – az eljárás alá vont személy köteles. (Üttv. 142. § (2) bek., FESZ 40.1. a), 40.2. a) pont)

Az elsőfokú határozattal szembeni jogorvoslati jogot az Üttv. 135. § biztosítja.

A jelen határozat az Üttv., az Etikai szabályzat, a FESZ, az Inytv., az Art., valamint (2024.08.31. napjáig a 2015. évi CCXXII. tv.), 2024.09.01. napjától a 2023. évi CIII. tv. rendelkezésein alapul.

Záró rész:

Határozathozatal helye, ideje: -

A határozat – jogorvoslati kérelem hiányában – 2024. november 22. napján jogerőre emelkedett.

dr. Berlik Zoltán sk.
fegyelmi tanács elnöke